

امید فراغت فعال سیاسی اصلاح طلب استان البرز:

مردم می گویند گزینه های ما در بین کاندیدها نیست

امید فراغت، عضو حزب مردم مسالاری استان البرز در گفت و گو با هم میهن، درباره فضای سیاسی استان البرز و رفتارشناسی مشارکت مردم این استان در انتخابات توضیحاتی داده است که در ادامه می خوانید:

فضای سیاسی استان البرز را در ماه های باقی مانده تا زمان برگزاری انتخابات مجلس دوازدهم چگونه ارزیابی می کنید؟
شرایط و فضای انتخاباتی خیلی ضعیف تر از قبل است و این فضا تبدیل به یک اپدیمی شده است. البته در شهرهای کوچک به دلیل مباحث قومی و خویشاوندی به صورت ظاهری جلساتی برگزار می شود اما فضا به گونه ای نیست که انتظار رای دادن حتی بستگان کاندیداها را داشته باشیم. این رای ندادن تبدیل به یک گزاره ذهنی برای عموم جامعه شده است و مردم احساس می کنند اگر رای دهند، انگار که اتفاق خاصی رخ نداده است و سال هاست با رای دادن اتفاق خاصی رخ نمی دهد و به همین دلیل در این دوره هم اگر بخواهند رای دهند، همان شرایط حاکم است. این ادبیات رای ندادن و بی اثر بودن انتخابات خدیه خود در حال تبدیل شدن به یک باور عمومی است؛ قشری که همیشه رای دادن را تکلیف خود می دانستند و همیشه در صحنه بودند. آنچه که از سطح کرج شنیده ام، در قشر مذهبی و هیئتی ها قرار بر این است که شرکت نکنند و هر چقدر هم که تلاش شود تا سطح مشارکت بالا برده شود اما نتیجه عکس خواهد داد چرا که بی اعتمادی روز به روز در حال گسترش است و مردم دارند باور می کنند که مشارکت سیاسی آن ها قرار نیست تغییر خاصی برای قشر عادی جامعه ایجاد کند. خب همه این موارد را در نظر بگیرید که بر فضای سیاسی استان البرز حاکم است. در واقع شور و اشتیاقی برای انتخابات نمی بینیم و امیدواریم این شور در جامعه ایجاد شود.

استان البرز بخشی از تهران بوده و از طرفی مهاجرپذیر است و تقریباً تمام جمعیت این استان را مهاجران تشکیل می دهند. از طرفی هم شرایط قومی و قبیله ای به آن صورت که در دیگر استان ها شاهد هستیم را در این استان نمی بینیم. با این تفاسیر رفتار انتخاباتی مردم این استان را چگونه تحلیل می کنید؟ مردم حزبی عمل می کنند یا اینکه به افراد رای می دهند؟

البرز سالیان سال جزوی از استان تهران بود و هر اتفاقی که در فضای سیاسی تهران رخ می داد، در کرج نیز حاکم بود. فضا شبیه به تهران است و تمامی ریزنی های سیاسی در تهران انجام می شود. از نظر رفتارشناسی تمام قومیت های ایران را در استان البرز داریم و این موضوع هم تاثیر خود را بر فضای سیاسی می گذارد اما در مجموع البرز شبیه تهران است.

اصلاح طلب های استان البرز فعالیت انتخاباتی دارند؟

کسی از کرج ثبت نام نکرده است و چهره اصلاح طلب خاصی هم کاندیدا نشده است. فعالیت های انتخاباتی به هیچ وجه در کرج انجام نمی شود. در واقع همان شرایطی که در تهران است در اینجا نیز امتداد همان را داریم. البته اندکی هم تفاوت هایی داریم. جلسهای که چند روز پیش با حضور

مجموع برای اظهار نظر درباره میزان مشارکت مردم زود است و باید پیش رفت تا ببینیم چه شرایطی در ادامه و با نزدیک شدن به انتخابات پیش خواهد آمد.

عملکرد نماینده ها و کسانی که کاندید می شوند، شعاریه ای که می دهند را در حضور و عدم حضور مردم استان در انتخابات چقدر تاثیر گذار می دانید؟
در این دوره مردم اقبال زیادی به نماینده هانداشتند؛ هر چند که افراد خوب و انقلابی بودند اما اصلاح نبودند. بحث اصلاح بودن موضوع دیگری است و باید در این دوره تحول و تکامل را جلو ببریم و اگر در این دوره نمایندگان به مجلس راه پیدا کنند که بتوانند تحول و تکامل را در جامعه ارائه دهند با مشکل مواجه خواهیم شد.

در پی اتفاقات سال ۹۸ شاهد ریزش مشارکت در انتخابات بودیم. برای انتخابات جاری مشکلات اقتصادی و معیشتی و اعتراضات سال ۱۴۰۱ را داشتیم، فکر می کنید این اتفاقات در مشارکت و عدم مشارکت مردم استان البرز چقدر تاثیر گذار است؟

نسبت به گذشته به هیچ وجه ریزش مشارکت نخواهیم داشت. ضمن اینکه امیدواریم کسانی که عدم تایید صلاحیت شدند نیز در انتخابات حضور یابند چرا که هر کدام با حضور خود پایگاه رای دارند و حیث است که این رای ها را با عدم احراز از دور انتخابات خارج کنیم. در این دوره هر کسی که کاندیدا شده است و می خواهد رای بیاورد و وارد مجلس شود، باید از همه چیز عبور کند. اگر

می گیرد، به واسطه فضای کلی است که در کشور به وجود می آید و البرز نیز تابع آن جریان می شود. در واقع ما نتوانسته ایم از ظرفیت هایی که در استان وجود داشت برای البرز استفاده کنیم و احزاب قدرتمند و تاثیر گذاری را شکل دهیم. به تعداد بسیار زیادی احزاب ناموفق را می توانیم ببینیم و از این بابت در کنار تهران بودن به واسطه نبودن زیرساخت نقطه ضعفی است که در فرهنگ غالب سیاسی استان البرز دیده می شود.

پیش بینی شما از مشارکت مردم این استان با توجه به اتفاقات سال ۱۴۰۱ و مشکلات معیشتی و کاهش مشارکت در انتخابات سال ۹۸ چیست؟

در فضای پیش بینی ها تحول جدی ای نمی بینم که نشاط سیاسی به کشور بازگردد و استان البرز نیز از آن دور نیست. براساس گفت و گو هایی که بین نخبگان شکل گرفته و همچنین برخی نظرسنجی ها مشارکت ۱۵ تا ۲۰ درصدی را می توان متصور شد. در سال ۹۸ آقای عباسی و خانم آجرلو به دور دوم انتخابات رفتند و آقای عباسی با حدود ۳۰ هزار رای به مجلس رفت. کرج حدود ۶ ماه با یک کرسی خالی در مجلس نماینده داشت و در دور دوم مشارکت افت محسوسی داشت. در سال ۱۴۰۰ آراء باطله ۳۳ هزار رای بود و نفر اول شورا ۲۲ هزار رای داشت و تعداد آراء باطله از نفر اول پیشی گرفت. اینها نشانه های قابل تحلیلی است. در مجموع افقی که کنشگران سیاسی و فعالان اجتماعی و به تبع آن، مردم استان، مشارکت جدی داشته باشند، نمی بینم و امیدوارم این فضا شکسته شود و شاهد حضور تفکرات گوناگون در مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

مجلس باشیم.

گواهی بر یک ادعا

خسرو منصوریان، فعال مدنی و از یازداشت شدگان سال ۱۳۶۹ ادعای محمد توسلی را تأیید کرد. دبیرکل نهضت آزادی ایران در نشست تقد مستند پرویز ثابتی (مرد امنیتی ساواک) از شکنجه خود در بازداشت سال ۱۳۵۰ گفته و از رفتارهایی در بازداشت سال ۱۳۶۹ و بعد از انقلاب نیز سخن به میان آورده بود. روزنامه ارگان دولت اما چنین نوشت: «یکی از مقامات امنیتی که آن زمان به طور مستقیم در جریان این پرونده بوده، ادعای توسلی را تکذیب کرده و گفته، در جریان بازجویی از آنها هیچ یک از اعضای بازداشت شده نهضت آزادی حتی یک سیلی هم نخورده اند.» خسرو منصوریان اما به عنوان یکی از همان بازداشتی ها (سال ۶۹ و در پی نامه به رئیس جمهور وقت) این ادعا را رد کرده و مواردی را متذکر و یادآور شده که شرح رفتار در زندان را در کمیسیون اصل ۹۰ مجلس ششم به همراه دو نفر دیگر - محمد توسلی و هاشم صباغیان - در دوران ریاست حجت الاسلام انصاری را در آن کمیسیون باز گفته و شرح آن ثبت و ضبط شده و مقامات امنیتی می توانند نوارهای ضبط شده در کمیسیون اصل ۹۰ مجلس را بازبینی کنند.

راه نجات کشور

حزب توسعه ملی ایران اسلامی در نامه ای خطاب به محمدباقر قالیباف، ریاست مجلس به تحلیل وضعیت کشور پرداخت. در بخشی از این نامه آمده است: «فارغ از اختلافات فکری در نوع رویکرد و تأمین منافع ملی، تأملی اندک کافی است تا دریابیم برنامه توسعه هفتم بدون توجه به ملاحظات و الزامات پیش گفته تدوین شده است. این برنامه فاقد هدف گذاری مشخص است و بی توجه به ارتباط منطقی میان بخش های مختلف اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی و مشکلات ساختاری موجود در این بخش نامه تهیه شده است. این برنامه در بهترین ارزیابی صرفاً حاوی مجموعه ای از آرزوها و خواست های خوب و عاری از هرگونه اولویت بندی است که هیچ تناسبی با امکانات و مقدرات و محدودیت های کشور ندارد.» در بخش دیگری از این نامه آمده است: «ناترازی های تولید و مصرف و درآمدها و هزینه ها که در جای جای این برنامه به چشم می خورد، ناترازی در حکمرانی است. مادام که شیوه غلط و ناکارآمد حکمرانی کنونی تغییر نکند، رفع ناترازی های دیگر ممکن نیست. راه نجات اقتصاد ایران، کاهش کسری بودجه و افزایش تولید است که عمدتاً از راه جذب سرمایه خارجی و تکنولوژی روز دنیا ممکن می شود که آن هم مستلزم تغییر اساسی در راهبرد سیاست خارجی فعلی، اجرای برجام و پایان تحریم ها است. نیک می دانید که در شرایط اسفبار فعلی، مهمترین عامل موفقیت هر برنامه و سیاستی، همراهی ملت، کاهش فاصله فعلی میان مردم و دولت و افزایش مشروعیت حاکمیت است.» در ادامه نامه نوشته شده: «چاره این موضوع نیز توقف روند فاجعه بار خالص سازی و ویژه گرینی و تحدید روزافزون حقوق ملت و فراهم نمودن فرصت حضور همه ایرانیان مسئول و دلسوز برای نجات کشور از طریق سازوکارهای دموکراتیک از جمله چرخش نخبگان از طریق انتخابات آزاد و رقابتی و با مشارکت گسترده مردم است. وگرنه از مجلس و دولتی که با مهندسی انتخابات و بیگانه از سازوکارهای مذکور شکل گرفته باشد، بهتر از برنامه هفتم نمی توان انتظار داشت.»